

ledes som det er forlangt, er inod at faae bestemte Garantier for et fuldstændig forandret System derovre. Det have vi nu tilftræffelig fuldstændige Oplysninger til at kunne bedømme. Spørgsmaalet om Skadens Lægering og alle disse Ting komme slet ikke i Betragtning. (En Stemme: Heller ikke Skaden selv?). Skaden selv er der ikke Tale om her, hvor der er Spørgsmaal om en slet Regjering, det har det ærede Medlem fuldstændig Ret i. Altsaa siger jeg, at der ikke er nogen-somhelst Grund for os til at stemme for, at Sagen vises tilbage til Udvalget. Deri giver jeg det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Bille) Ret, at der ingen Grund er for dem, der ere bestemte Modstandere af Sagen, til at stemme for hans Forslag; men jeg siger videre, at de, der ere bestemte Modstandere af Sagen, have god Grund til at stemme imod det. Jeg kan ikke se rettere, end at, selv om det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds ikke faar de ønskede Erklæring og Løfter om, at Alliancen er mindre falsk, end den synes ham, maa der i denne Hensigt til Udvalget ligge, om end kun en svag Antydning, saa dog en Antydning af, at man muligvis ved nye Oplysninger kunde blive tilbøjelig til at forandre sin Stilling lidt. Det ærede Medlem fra Sørløbing (Chr. Pedersen) erklærede jo ogsaa, at nu vilde han stemme som en Helt for dette Forslag, men Ingen kunde vide, hvad han vilde komme til, naar han fik set mere paa de ventede Oplysninger fra Bestindien. Der er altsaa allerede en vis Vælsen til Stede hos det ærede Medlem, og man kan jo ikke vide, om der ikke ogsaa hos Andre — jeg taler særlig til den karakterfaste Side af Salen — er nogen Vælsen til Stede hist og her. Det forekommer mig, at der ikke er nogen Grund til at gjøre Regjeringen, naar jeg henser til dens hele Opræden — her synes jeg nok, at det er berettiget ogsaa at tage dette Hensyn — men særlig naar jeg ser hen til dens Bestyrelse af de vesindste Forhold, denne, jeg indrømmer det, ikke meget store Glæde, men dog Trøst, at den kan — jeg vil ikke sige med Gæde, heller ikke ganske uden Ydmiggelse — men dog nogenlunde taaleligt komme tilbage fra den Position, hvori den selv har drevet Sagen ind. Der er ingen Grund for os til at gjøre dette, og det forekommer mig, at de Herrer, som stemme for dette Forslag, ere med til at give Regjeringen denne Trøst. De Herrer maa erindre, at Regjeringens Stilling er fuldstændig anderledes end enhver anden Regjeringens Stilling. Vi staa ikke overfor en Regjering, der, som det ærede Medlem fra Præstø (Bojsen) saa smukt udtrykte det, udfører Folkethingets Villie, ja, som overhovedet i fjerneste Maade udfører nogen Ting. Nei, vi staa lige overfor en Regjering, der er vant til at lade abskillige Ting falde, ja, som er vant til ikke at kunne udføre Noget-somhelst, saa at, hvad der for enhver anden Regjering, som

setter sin Væde i at kunne udføre Noget, vilde være meget ydmiggende, nemlig at denne Sag henvises til Udvalget, er faktisk ifølge denne Regjeringens Præcedentia en Udvei, som den skaffer sig — den er nemlig ikke bange for en Ydmiggelse. De Herrer gjøre Noget, der samtidig med, at det indeholder et lille Løfte for Fremtiden, om end kun et svagt, efter min Mening er en Vættelse for Regjeringen, som vi ingen Grund have til at skaffe den. Af den Maade, hvorpaa Regjeringen først er traadt op, maatte det fremgaa, at den ønskede en hurtig Fremme af denne Sag; men nu synes allerede Fordringen om den hurtige Fremme at være et forladt Standpunkt, altsaa bliver denne Interesse for den hurtige Fremme af Sagen forladt til Vættelse for Regjeringen. Men jeg maa sige, at der endnu er en tredje Grund, som taler for ikke at vise Sagen tilbage til Udvalget (Udfryselse af Bille). Det ærede Medlem, som sidder her næst ved mig, siger, at vi kende ikke Regjeringens Stilling. Ja, det er beklageligt. Det ærede Medlem tilspiede imidlertid, at Regjeringen ikke har udtalt sig om hele dette Spørgsmaal, man har ikke spurgt den derom, og han fremhevede — det er det, jeg skal berøre — at det var en Stifettesit her i Thinget, at om saadanne Forslag udtaler Regjeringen sig ikke. Det er ikke ganske rigtigt. Den nuværende Conseilspræsident har ved et ganske lignende Forslag for et Par Aar tilbage om at vise et Fernbanelovforslag tilbage til Udvalget udtalt sig bestemt imod Forslaget (Udfryselse). Ja, maaste ogsaa den ærede Indenrigsminister udtalte sig imod det, men under alle Omstændigheder udtalte den ærede Conseilspræsident, som nu er til Stede her, sig imod Forslaget, og altsaa anser jeg det for meget sandsynligt, at Regjeringen kan udtale sig om Sagen, og jeg vilde saa meget mere lægge Vægt derpaa, som jeg tilstaa, at jeg tror, at, efter den hele Stilling, hvori vi befinde os, vilde det være ønskeligt, at denne Sag ikke sluttede med en blot Hensigtning til Udvalget. Sagen er den, at jeg ikke har den Tillid til den nuværende Regjering, at den ikke vil foretage Skridt, som efter vor Mening ere ulovlige, at den ikke skaffer Midler tilveie paa en Maade, som efter vor Mening er ulovlig, og jeg anser det derfor som en Slags Migt for dem, som ville sikke sig imod den Slags Ting, i Forveien at stille sig saaledes, at Regjeringen ikke kan gjøre det. En bestemt Negtelse af Bevillingen, tror jeg, Enhver vil erkende, vil affjære enhver Mulighed for Regjeringen til at handle paa egen Haand (Sagd: Det er at aabne Døren!), med mindre den vil udsætte sig for den Dom af Rigsretten, som det ærede Medlem fra Rjerteminde (N. Andersen) truede med. Jeg veed, at det ærede Medlem for Thisted (Sagd) paa alle de Omraader, hvor jeg har hørt ham tale, hylber saa absolut revolutionære Grundsatninger og en saa